

МОРФО-ФУНКЦІОНАЛЬНЕ СТАНОВЛЕННЯ НАВКОЛОСУДИННИХ НЕРВІВ ПЕЧІНКИ ТА ПІДШЛУНКОВОЇ ЗАЛОЗИ.

Щолок Т.С.

Науковий керівник: доц. Колісник І.Л.,
Харківський національний медичний університет
Кафедра анатомії людини

Мета дослідження. Вивчення загальних закономірностей морфофункціонального ставлення навколосудинних нервів печінки та підшлункової залози людини на різних етапах онтогенезу.

Матеріали та методи. Був використаний комплекс сучасних морфологічних методів. Досліджувались поперечні зрізи нервово-судинних комплексів загальної печіночної артерії у печіночно-дуоденальній зв'язці та у верхній підшлунково-дуоденальній артерії.

Отримані результати. Разом із зменшенням загальної кількості мієлінових волокон у дистальному напрямку знижується кількість волокон середнього та товстого діаметрів і збільшується число тонких.

Найбільш важливі закономірності встановлені при дослідженні вікових особливостей. З часом на всіх досліджених рівнях паравазальних нервів синхронно наростає загальна кількість мієлінових волокон. При цьому найбільш інтенсивно вказаний процес проходить від періоду новонародженості до кінця віку першого дитинства і досягає максимального значення к юнацькому віку. Нами встановлена асинхронність у строках диференціації мієлінових волокон тонкого, середнього та товстого діаметрів на різних рівнях паравазальних нервів.

Наші дані показують, що процеси зростання загальної кількості мієлінових волокон та становлення співвідношень між волокнами різних розмірних груп завершуються водночас у юнацькому віку. Звертає на себе увагу той факт, що на рівні загальної печіночної артерії у паравазальних нервах, оточуючих артеріальні судини, утримується більше мієлінових волокон, які входять до складу нервів печіночного сплетіння, а у нервах, розташованих вздовж жовчних протоків, утримується менш мієлінових волокон.

На інших рівнях дослідження відмічається збільшення мієлінових волокон у нервах, розташованих навколо артеріальних судин, та на рівні воріт печінки, на рівні початкового відділу верхньої підшлунково-дуоденальної артерії, на рівні дистального відділу цієї артерії. Утримання

мієлінових волокон у паравазальних нервах, локалізованих навколо ворітної вени, по відношенню до їх загальної кількості у нервах печіночно-дуоденальної зв'язки в дистальному напрямку у всіх досліджених вікових групах знижується.

Висновки. Аналізуючи дані літератури та використовуючи результати власного комплексного гістотопографічного дослідження, нерви печінки та підшлункової залози слід розглядати як досить високоорганізовану систему, до складу якої входять провідники різного функціонального значення.